

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 4. oktober: Diplomati eller total krig? Du vælger! Der er ingen tredje mulighed

Ikke korrekturlæst.

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 4. oktober 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Meget af det, vi skal diskutere i dag, handler om situationen omkring NATO's stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland. Der har været en række vigtige udviklinger: EU og NATO viste i sidste uge deres tåbelige engagement i en fortsat krig ved at lade deres udenrigsministre strømme til Kiev og give løfter om at fortsætte krigen til det sidste, uanset tabet af ukrainske liv eller de ødelæggelser, de påfører deres egne landes økonomier. I USA blev formanden for Repræsentanternes Hus afsat i en kamp, der i virkeligheden handlede om, at han brød sit løfte om at stoppe finansieringen af krigen i Ukraine, og om dobbeltspil i spørgsmålet om krigsfinansiering. Og vi ser forandringer i Europa med en stadig dybere splittelse mellem Ukraine og Polen, et antikrigsparti i Slovakiet, der fik flest stemmer ved det nationale valg lørdag den 30. september, og et livstegn for antikrigsbevægelsen i Tyskland, hvor støtten vokser til et forslag om en forhandlet fred, der blev fremsat

den 28. august af fire meget fremtrædende tyskere.

Så Helga, lad os begynde med dine tanker om denne strategiske konjunktur, hvordan du ser den, og hvor du tror, tingene er på vej hen?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, det er lovende, farligt, fascinerende og håbefuldt. Jeg vil ikke nedtone faren for krig, for situationen i Ukraine er stadig en kødhakker, hvor briterne igen og igen forsøger at optrappe krigen, som det nylige eksempel med den nye britiske forsvarsminister Grant Shapps, der havde en vild idé om at sende den britiske flåde ind i Sortehavet for at forsvare ukrainske skibe, at sende britiske soldater til Ukraine for at træne ukrainere i Ukraine: Det var for meget for selv premierminister Sunak, så han foretog en kovending, og nu er Shapps også ved at skrue ned for sin krigsretorik. Men det viser, at de neokonservative og det britiske imperiums styrker stadig er indstillet på at optrappe krigen.

Men mens det står på, må vi ikke sænke paraderne et sekund, for det hele er ved at bryde sammen. Du nævnte afsættelsen af Kevin McCarthy, formanden for Repræsentanternes Hus, og det er en fascinerende historie, for det var uventet, det er aldrig sket før. Men det var en kombination af 7 republikanere og jeg tror 210 (eller et stort antal) demokrater, og de havde en stemmeprocent på 216-210. Men den virkelig interessante historie er, hvad Matt Gaetz, det republikanske kongresmedlem, sagde, som det, der lå bag: Nemlig at USA's årlige gæld er på 2 billioner dollars, at USA har en samlet gæld på 33 billioner dollars, og at det er uholdbart, især nu – og det var vigtigt, at Gaetz bragte dette frem i Kongressen – at der foregår en massiv de-dollarisering, hvor mange lande bare bevæger sig ud af dollaren og går over til at handle i deres egne nationale valutaer, og at det nu faktisk er ved at udgøre en faktor.

For det her er ikke en naturkatastrofe, det er en menneskeskabt katastrofe, for det er et modsvar. Hvis USA og

briterne ikke havde skubbet på denne NATO-krig, de seks NATO-udvidelser mod øst, som i sidste ende involverede Maidan-kuppet i Ukraine i 2014 og den efterfølgende udvikling, der endte med krigen i Ukraine, krævet sanktioner mod Rusland, indført bevæbning af dollaren ved blot at tage aktiver fra Rusland, Afghanistan og andre lande. Alle disse politikker var, at de mennesker, der pressede på, troede, at de kunne slippe af sted med hvad som helst, fordi de er den unipolære verden, men langt størstedelen af menneskeheden så på det og sagde, vent et øjeblik, hvis det at arbejde med hegemonen, med USA, fører til alt dette, og vi skal betale regningen, er det måske ikke så god en idé.

Så der var et enormt tilbageslag. BRIKS – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – udviklede et enormt momentum på deres topmøde i Johannesburg i august, hvor seks nye medlemmer kom til, heriblandt Iran og Saudi-Arabien, Egypten, Etiopien, De Forenede Arabiske Emirater og Argentina. Og yderligere 40 lande har ansøgt om medlemskab i den næste periode.

Så der foregår lige nu en fuldstændig nyorientering af verden, et nyt paradigme er under udvikling som svar på forsøget på at gennemtvinge en unipolær verden, da den tydeligvis ikke længere havde noget grundlag, og sandsynligvis aldrig har haft det. Nu har vi det første offer, så at sige, i form af formanden for Repræsentanternes Hus, som forsøgte at presse et lovforslag igennem, der blandt andet ville have betydet en løbende penge- og våbenstrøm til Ukraine. Og der er mange mennesker i USA, der siger, at det er penge, som de amerikanske borgere ikke har mere, som står over for en kollapsende infrastruktur, som er i en forfærdelig social og kulturel krise i USA.

Alt dette sker på en meget dramatisk måde. Og inden for det er der heldigvis en voksende indsats for at få en fredelig løsning. Du nævnte oplægget fra disse fire fremtrædende tyskere – jeg tror, vi diskuterede det allerede i sidste uge – men jeg vil gerne gentage det: Det er et oplæg fra

forhenværende general Harald Kujat, som tidligere var den øverste militære leder i Tyskland; Horst Teltschik, en topdiplomat under den tyske genforening og mangeårig formand for sikkerhedskonferencen i München; professor Hajo Funke, en historiker fra Berlin; og Peter Brandt, søn af Willy Brandt. Dette [papir]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/28/ending-the-war-by-a-negotiated-peace/>) cirkulerer vidt og bredt. Den internationale fredskoalition, som vi har taget initiativ til, og som vokser og ekspanderer hurtigt, er mobiliseret for at få den udgivet i så mange lande som muligt, og vi fik nogle gennembrud: Papiret blev udgivet og kommenteret i Italien, Frankrig, Schweiz, Mexico og sandsynligvis et par andre. Men der er også andre mennesker, der promoverer denne artikel. Så der er en voksende idé om, at krigen skal afsluttes gennem fredsforhandlinger, og dette papir indeholder et meget konkret forslag til, hvordan det kan gøres.

Det er et vigtigt redskab for de mennesker, der virkelig ønsker at stoppe faren for Tredje Verdenskrig, så vi vil offentliggøre linket til deres papir igen under denne webcast, og jeg beder jer alle om at hjælpe med at sprede det. Hvis du har en blog, en platform eller en trykt publikation, så genoptryk den, få folk til at kommentere på den og gør den kendt. For jeg tror, I har brug for et samlingspunkt, og selvom der har været en del kritik, og vi faktisk fik nogle meget skarpe reaktioner fra folk, der sagde, at det er helt urealistisk, fordi Rusland aldrig vil gå med til det, Rusland stoler ikke længere på Vesten – ja, det er sandt. Men hvad Rusland tænker, bestemmes af, hvad Vesten gør, og hvis vi kan mobilisere en betydelig fredsstyrke i Vesten, er jeg helt sikker på, at Ruslands holdning også vil ændre sig, for jeg tror ikke, at Rusland ønsker en tredje verdenskrig. Men de ønsker ikke at kapitulere over for et Vesten, der er dobbeltmoralisk og ikke ærligt. Men hvis vi mobiliserer en ærlig fredsbevægelse, tror jeg, vi har en chance for at afslutte denne krig med diplomati.

Og jeg synes, at McCarthys afsættelse fra sin stilling i Repræsentanternes Hus på grund af disse spørgsmål bør give alle et enormt boost og en følelse af optimisme, at man kan gøre noget for at vælte en tyrannisk orden. Så vi bør absolut være optimistiske og blive ved med at opbygge fredsbevægelsen: IPC vil blive udvidet, så slut dig til os i denne indsats, og lad os se i øjnene, at verden forandrer sig meget hurtigt, og der er absolut intet, der kan sætte ånden tilbage i flasken! Så derfor er den eneste fornuftige holdning, at vi må få de vestlige lande til at slutte sig til det globale flertal og opbygge et nyt system, et nyt paradigme for internationale relationer. Og hvis de vestlige lande ville give udtryk for det, kunne alt løses, for jeg er helt, helt sikker på, at BRIKS-landene og landene i det Globale Syd ville hilse en positiv holdning fra Vesten mere end velkommen.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra vores ven, som gerne vil vide, hvad resultatet blev af drøftelserne i Repræsentanternes Hus og Senatet i sidste uge. Han påpeger, at Biden havde bedt om at få stillet over 20 milliarder dollars i nye penge til rådighed for Ukraine; det blev så reduceret til 6 milliarder dollars, og så blev det taget helt ud af budgettet i det lovforslag, der gik igennem. Men han spørger: "Betyder det, at de ikke vil bruge flere penge? Eller at de stadig vil forsøge at bringe det op igen?"

ZEPP-LAROCHE: Tja, når man kender de interesser, der er knyttet til det, det militærindustrielle kompleks, så er jeg sikker på, at de vil tage det op igen. Men lige nu er der en objektiv flaskehals, og flaskehalsen er, at ikke alene blev pengene ikke godkendt i denne runde, men lagrene af ammunition i USA og selv i de europæiske lande er ved at være så små, at det bringer de involverede landes nationale forsvarsbehov i fare. Det er meget interessant, for i mellemtiden har Rusland i de halvdårlige år, krigen har varet, faktisk ikke stået over for sådanne problemer. Men de har opbygget deres krigsøkonomi ret effektivt, og jeg tror, det er på tide, at Vesten indser,

at de ville gøre det meget bedre og handle i deres egne borgeres interesse, hvis de ville stoppe dette fokus på militæret og få gang i økonomien! For USA's økonomi ligger i ruiner, infrastrukturen bryder sammen, der er forfærdelige sociale problemer overalt, og Tyskland er i frit fald som følge af sanktionerne mod Rusland, sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, stigningen i energipriserne, som virkelig vil eksplodere i det kommende efterår og vinter; næsten halvdelen af industrien er enten ved at lukke ned, gå konkurs eller sige, at de ikke har råd til at blive i Tyskland længere, og de søger investeringer i udlandet – enten USA eller Kina; og Tyskland står derfor over for en enorm økonomisk og også social krise.

Så det er virkelig på tide at genoverveje, og hvis de regeringer, der fører disse politikker, ikke er i stand til at genoverveje, må de udskiftes: Det står i Uafhængighedserklæringen, og det er faktisk borgernes grundlæggende rettigheder, for hvis regeringer sværger, når de tiltræder, som i det tyske tilfælde, skal alle ministre og kanslere aflægge ed på, at de vil forsvare det tyske folks interesser, at de vil øge fordelene for dem og forhindre dem i at lide skade; og hvis du har regeringer, der krænker det hver dag, hver time, så bør disse regeringer muligvis udskiftes på det tidligst mulige tidspunkt.

SCHLANGER: Helga, for at følge op på dette tema har vi et spørgsmål fra Angela fra Italien, som citerer noget, du har sagt for nylig, og spørger: "Hvad mente du, da du sagde, at nationer i det Globale Syd, i Latinamerika, Asien og Afrika, er 'trodsigt uoverbeviste om retfærdigheden i den ukrainske sag'?" Og så sagde hun, at hun mener, at afrikanerne er blandt de nationer, der støtter Rusland stærkt. Vil du kommentere på det?

ZEPP-LAROUICHE: Der var virkelig en stor indsats fra amerikanske embedsmænd, EU-embedsmænd, repræsentanter for forskellige europæiske regeringer, de rejste rundt i verden

til Latinamerika, Asien og Afrika for at forsøge at lægge maksimalt pres på disse lande, så de skulle fordømme den såkaldte "russiske aggression" og slutte sig til de såkaldte "demokratier". Det har været en total fiasko. Landene i det Globale Syd, med undtagelse af nogle, der var for svage til at modstå et sådant pres, nægtede grundlæggende at gøre det. De insisterede på, at de ville indtage en alliancefri position, og at de ikke ønskede at blive en brik i denne geopolitiske konfrontation.

Grunden til, at de gør det, er ret indlysende, for det, der sker med hensyn til angreb på Rusland – fra medierne, fra politikerne – og på Kina, er, at disse lande har oplevet noget helt andet. De har oplevet, at det såkaldte Vesten, især USA, men også de europæiske kolonimagter, kun tilbød militærsamarbejde, træning af tropper, sikkerhedsspørgsmål, men ingen økonomisk udvikling. Men så ser de på Rusland og Kina, og de tilbyder økonomisk udvikling, infrastruktur, havne, lufthavne, atomkraftværker, og så siger de, jamen, disse lande hjælper os med at overvinde underudvikling, så måske er de vores venner. Særligt i nogle lande er erindringen om kolonialismen ekstremt nærværende! Også i de afrikanske nationers kamp for uafhængighed – hvem var på deres side? Det var Sovjetunionen.

Så på en måde har den seneste periode været som et vendepunkt, hvor en masse ting, som var dækket af fortællinger og historier og så videre, nu er kommet frem i lyset: At landene i det Globale Syd ikke ønsker at fortsætte det kolonialistiske system, og hvem forbinder de med det? Det er USA, briterne, europæerne.

Så jeg tror virkelig, at vi oplever en enorm forandring, og hvis de europæiske lande og USA ønsker at genvinde tilliden hos landene i det Globale Syd, er de nødt til at ændre sig drastisk. De bør indrømme, at de tog fejl, at de forsøgte at fortsætte det kolonialistiske system med moderne midler, gennem handelsregler, gennem kreditbetingelser, ved at tvinge

landene i det Globale Syd til at nøjes med at eksportere deres råmaterialer og ikke tillade dem at engagere sig i oparbejdning og gå op i produktionsværdikæden, så de kunne få gavn af deres egne ressourcer. Det har de gennemskuet: Det er ikke en hemmelighed!

Nu bevæger de sig i retning af at få hjælp fra især Kina, men også Rusland og andre lande, til at forbedre deres produktionskæde, og de har et ønske om at blive mellemkomstlande på mellemlangt sigt eller endda på kort sigt. Og det synes jeg er en rigtig god ting! Hvis folk i Nord var fornuftige, ville de glæde sig over det. USA førte trods alt den første antikolonialistiske krig mod Det Britiske Imperium i 1776, så de burde være glade for det og huske deres egen antikolonialistiske tradition i stedet for at tage parti for deres tidligere kolonialistiske herre, Det Britiske Imperium!

SCHLANGER: Vi oplever fortsat en vis skepsis over for muligheden for en forhandlingsløsning. Jeg vil ikke gennemgå alle spørgsmålene, men et par af dem vil du måske eller måske ikke kommentere på. Fra J. i chatrummet siger han dybest set: "Hvorfor skulle Rusland forhandle med Vesten efter alle de brudte løfter?"

Så har vi et fra J.S., som spørger: "Hvordan kan antikrigsbevægelsen i noget politisk parti blive hørt, når folk nægter at acceptere den virkelige situation på grund af krigspropaganda?"

Så hvis du har lyst til at kommentere på nogen af dem, kan vi gå videre til andre spørgsmål om BRIKS.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg ved, at det er et meget almindeligt synspunkt i Rusland blandt folk, der ser på det ud fra russiske interesser, og de er meget barske. Eksempelvis starter erklæringen fra de fire tyskere med at sige, at den uprovokerede – nej, ikke "uprovokerede" – men Ruslands

aggressionskrig mod Ukraine; og mange mennesker har problemer med den formulering. Jeg tror, at den næste sætning i det papir er, at fornuften alligevel må sejre.

Så hæng dig ikke i den første sætning, for hvad tror du, hr. Kujat var formand for NATO's militærkomité; han var den højeste militære person i det tyske Bundeswehr. Horst Teltschik er fra en konservativ tradition i Kristendemokraterne. Jeg mener, man kan ikke forvente, at folk ikke siger noget, som de føler skal appellere til, hvad flertallet af befolkningen mener. Men det er kun én sætning, og hele resten er dybest set meget konstruktivt og rettet mod at vinde folk fra deres egne politiske fraktioner i Tyskland.

Nu er jeg sikker på, at jeg ikke har talt med de fire forfattere om deres motiver for at skrive det, som de gjorde, men jeg er ret sikker på, at de ønsker at stoppe krigen, og de ved udmærket godt, at optrapningen kommer fra NATO! Jeg mener, det er jo indlysende, så ingen kan misforstå det.

Så hvad gør man? Russerne er fast besluttet på at vinde på slagmarken, men NATO, i hvert fald indtil nu, folk som Stoltenberg og Baerbock og disse folk, de sagde, at vi er nødt til at "ruinere Rusland", Rusland skal gøres fuldstændig ude af stand til at fortsætte denne politik; og Ukraine skal vinde. Så hvis du har to sider, der begge siger, at de er nødt til at vinde, så er du på vej mod Tredje Verdenskrig.

Men hvis Kujat-Teltschik-Funke-Brandt-forslaget får så meget momentum, at det påvirker denne ekstremt flydende strategiske situation, og at der kan arrangeres nogle forhandlinger. For du ved, der er Lula, der er de afrikanske stater, der er Vatikanet, der er Erdogan, der er det kinesiske forslag: Det er en masse mennesker, der er i bevægelse. Og hvis alle disse kræfter kan bringes sammen, og der rent faktisk kan forhandles, så tror jeg, at målet er at overbevise krigsfraktionen i Vesten, at svække dem og at få de mennesker frem i forgrunden, som ønsker at stoppe krigen. Og så vil

russerne se helt anderledes på det.

Jeg mener, se: Jeg ved, at hvis Rusland så noget i Vesten, der var værd at genvinde tilliden til, så er jeg helt sikker på, at de ville gå tilbage til den slags forhandlinger, der var på bordet i marts 2022, hvor Zelenskyj havde indvilliget i det; Erdogan havde mæglet; der var faktisk en idé om at have et neutralt Ukraine. Så kom Boris Johnson til Kiev, og alt blev aflyst. Minsk-processen: Der var bestræbelser, som kunne have ført til en fredelig løsning.

Så jeg er overbevist om, at hvis dette vinder momentum, vil den russiske holdning ændre sig. Men den russiske holdning vil {kun} ændre sig, hvis der er en meget troværdig styrke i Europa og USA – eller i det mindste i Europa, for uden Europa kan USA virkelig ikke gennemføre dette – til at stoppe det. Og jeg synes virkelig, at folk skal opgive tanken om, at man alligevel ikke kan gøre noget, for hvis Tyskland f.eks. bevægede sig kraftigt i retning af disse fire menneskers forslag, ville krigen stoppe, fordi hele Europa ville følge efter. Se på, hvad der sker: Den nye valgvinder i Slovakiet, Robert Fico, som har været premierminister to gange før, han er helt klart fortaler for at stoppe våbensalget til Ukraine; han er for fredsforhandlinger; og han har en god chance for at danne den næste regering. Ungarn, det samme. Og i Frankrig er stemningen meget eksplosiv, og det kan gå begge veje. I Italien er der en enorm kamp. Så nøglen er i virkeligheden Tyskland, og jeg synes, at folk virkelig skal have en fornemmelse af, at det kan lade sig gøre, og at afsættelsen af McCarthy bør være et eksempel på, hvad man gør med politikere, der er krigshøge.

SCHLANGER: Jeg synes, det er meget tydeligt ud fra det, du lige har sagt, Helga, at vores seere nu har et ansvar i forhold til at droppe deres spørgsmål og blive mere aktivt involveret i organiseringen. Det er relateret til et par andre spørgsmål, der er kommet ind om, hvad der sker med BRIKS. Det ser ud til, at BRIKS bliver stærkere, som du nævnte tidligere.

Vi har et spørgsmål fra Algeriet om det nye finansielle system. Han skriver: "Det kan ikke gå hurtigt nok for mig. Hvad er fremskridtene med at erstatte den unipolære orden siden BRIKS-topmødet?"

ZEPP-LAROUCHE: Det har også ikke-lineære effekter. Den nye udviklingsbank er nu begyndt at udstede obligationer i nationale valutaer. Det er meget vigtigt, for det er den slags kreditskabelse, der er brug for. Ideen om en BRIKS-valuta er lidt mere vanskelig. Men en vigtig udvikling, som finder sted i Rusland lige nu, er, at chefen for centralbanken, Elvira Nabiullina, stadig er et levn fra Boris Jeltsin-traditionen. Hun er, vil jeg sige, en neoliberal finansiell monetarist, og hun har forhindret mange af de ændringer, som for eksempel den [russiske økonom Sergei Glazyev] (<https://www.royalcollins.com/leaping-into-the-future-china-and-russia-in-the-new-world-tech-economic-paradigm/>) havde foreslået, og som faktisk skrev en bog om, hvorfor Kina skulle være modellen for Rusland.

Nu følte Nabiullina sig nødsaget til at angribe det kinesiske finanssystem ved at komme med den ret absurde udtalelse, at Kina havde forsøgt at liberalisere økonomien i årtier og ikke havde gjort det. Det er bare ikke sandt: Kina har gjort præcis det modsatte ved at bremse investeringer i spekulative områder og forbyde kinesere at rejse til udlandet og investere i spekulative sektorer. Så hun tager faktisk fejl, for at sige det mildt. Men det har nu skabt en meget interessant debat i Rusland, hvor hun bliver kritiseret, og den kinesiske model bliver diskuteret bredt.

Det ville naturligvis kræve, at der blev truffet nogle foranstaltninger i kølvandet på arven fra Jeltsin, men hvis Rusland meget tydeligt adopterede den kinesiske model, ville det gavne Rusland enormt, og der er ingen grund til, at Rusland med sit utrolige videnskabelige potentiale ikke kunne kopiere den kinesiske model på en meget kraftfuld måde.

Så det er de forandringer, der finder sted. Og det faktum, at de-dollariseringen var en faktor i udviklingen, det, der lige er sket i den amerikanske kongres, giver dig bare en forsmag på, at budskabet vil komme stærkere selv til de mest hard-core mennesker i Vesten, der ønsker at holde fast i den gamle orden, at de bliver nødt til at ændre sig.

Så jeg kan kun være enig: Det skal ske hurtigt, men jeg er helt sikker på, at det vil ske.

SCHLANGER: Og Helga, jeg har et sidste spørgsmål til dig, som jeg er sikker på, at du med glæde vil besvare. Det er fra en af vores seere, som så [Manhattan Project](<https://laroucheorganization.com/article/2023/09/30/weve-returned-china-youth-delegation-discussion>) programmet sidste lørdag, som var en diskussion med unge mennesker, der repræsenterede Schiller Instituttet i en delegation, der besøgte Kina, og som havde en masse at berette om det. Og seeren spørger: "Hvor vigtigt er denne form for person-til-person-diplomati for at vende det fjendtlige syn hos de propagandister, der ønsker en krig mod Kina?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er supervigtigt, for den entusiasme, hvormed de 15 delegerede kom tilbage, den er smitsom! Og jeg talte med nogle af de mennesker, der var med i den delegation. De bekræftede bare alt det, {alle}, der tager til Kina, kommer tilbage med: Forretningsmænd, der investerer der, turister, folk, der gifter sig ind i en kinesisk familie, de rapporterer alle det samme. Det, disse 15 unge mennesker oplevede, er helt ægte. Og til de kritikere og kynikere i Vesten, som siger, at "det hele er kinesisk propaganda", så tænk jer om et øjeblik: Man kan ikke få 1,4 milliarder mennesker til at lave et show!

Det, de har set med hensyn til folks optimisme, engagement og ønske om at få tingene til at fungere, det kommer til udtryk i ethvert møde, man har i Kina, så det er ikke noget, man kan finde på – det er virkeligt. Og jeg holdt en tale i 2001 i

Reston, Virginia, som havde titlen ["Why Americans Should Go There: Eurasian Land-Bridge Determines Your Future"] (https://larouchepub.com/eiw/public/2001/eirv28n35-20010914/eirv28n35-20010914_030-why_americans_should_go_there_eu-hzl.pdf). Og det var en rapport om den gamle Silkevej og den moderne Nye Silkevej, og hvorfor folk faktisk burde rejse dertil og få en fornemmelse af den utrolige dybde i den kultur, de vil finde.

Så jeg mener, at den mellemfolkelige diskussion er ekstremt vigtig, for hvis jeg ikke var overbevist om, at folk i alle lande grundlæggende er gode, ville jeg have opgivet politik for længst. Jeg tror, det er de oligarkiske strukturer, der har overtaget nationerne, og det er grunden til, at den politiske situation er blevet så forfærdelig i de seneste årtier. Men flertallet af mennesker, den almindelige landmand, den almindelige håndværker, den almindelige læge, sygeplejerske, bygningsarbejder, ingeniør, de ønsker alle at få tingene til at fungere! Og i Kina er arbejdsmoralen meget, meget bedre end i Vesten. Jeg bliver ved med at sige, at kineserne lige nu har alle de dyder, som tyskerne havde, men som vi desværre har mistet. Men det kan komme tilbage.

Jeg kan kun opmuntre dig: Spar nogle penge op, køb en billet og tilbring din næste ferie i Kina. Og så næste år i Indien og i Afrika – lær verden at kende. Det er noget af det mest givende, du kan gøre, fordi det udvider din horisont, det gør det klart, at der er hele universer at opdage, når du finder ud af om gamle kulturer i en anden del af verden. Så jeg er meget glad for det, og jeg kan kun anbefale dig at gøre det samme.

SCHLANGER: Og diskussionen fra Manhattan-projektet, der er et link til videoen på [The LaRouche Organization website] (<https://laroucheorganization.com/node/986>), så du selv kan få en fornemmelse af begejstringen hos de unge mennesker, der tog derhen.

Helga, endnu en gang tak, fordi du kom. Jeg tror også, vi vil have et link nederst på siden, som du nævnte, til [tyskernes fredsforslag]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/28/ending-the-war-by-a-negotiated-peace/>). På en måde er den debat, der foregår, værdifuld, for det, der kommer op, er, om folk vil have en løsning eller en undskyldning. Og vi er forbi det punkt, hvor undskyldninger er acceptable. Så, Helga, har du nogle afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUICHE: Ja: Vi forsøger at opbygge denne internationale fredskoalition, så den bliver så magtfuld, at dens stemme ikke kan forbigås. Så hvis du er fredsaktivist, eller du burde være fredsaktivist, så kontakt os, gør andre mennesker opmærksomme på IPC's aktiviteter, for vi ønsker at åbne op for den. Vi har en stor begivenhed om cirka 10 dage, så du bør absolut blive aktiv sammen med os. Dette er ikke et øjeblik i historien, hvor man bare skal tænke sig om: Det er et øjeblik, hvor det er dig og mange andre individer, der kan gøre forskellen.

SCHLANGER: OK, med det, Helga, tak fordi du var med os, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, på gensyn i næste uge.